ఆర్టిస్ట్

సింహప్రసాద్

'మేనక బార్ అండ్ రెస్టారెంట్' మేనేజరు రూములోంచి బయటికొచ్చిన రాంబ్రహ్మం చాలా వుత్సాహంగా వున్నాడు.

జేబులోని నోట్లు అతడ్ని నేలమీద వడనీయడం లేదు.

అవును మరి. చానాళ్ళ తర్వాత గొప్ప ఆర్డర్ వచ్చిందతడికి.

అతడో కమర్షియల్ ఆర్టిస్టు. పోర్ట్రెయిట్స్ రాయటంలో ఆ ప్రాంతంలో అతడికి మంచి పేరుంది. ఇదివర కెక్కువగా అవే రాసేవాడు. అవి బాగా సంపాదించిపెట్టేవి కూడా. కాని కలర్ ఫోటోల శకం ప్రారంభం కావడంతో అతడి కుంచెకి పని తగ్గింది. ఆదాయమూ తగ్గింది దాంతో ఇతర పెయింటిగ్స్ వివిధ రకాల దృశ్య చిత్రాలూ గీస్తున్నాడీమధ్య. వాటికైనా తిరిగితే తప్ప ఆర్డర్లు లభించడంలేదు.

అటువంటి సమయంలో మేనకబార్ మేనేజర్ అతడ్ని పిలిచాడు. పిలవడమే కాదు బార్లో పెట్టడానిగ్గాను నిలువెత్తు చిత్రాలకి ఆర్డరిచ్చి ఎడ్వాన్స్ కూడా ఇచ్చాడు.

రోజూ వెళ్ళే చిన్న బ్రాందీషాపు కమ్ బార్ చీకటిగా వున్నచోట కూర్చున్నాడు.

వెయిటర్ వచ్చాడు. క్వార్టరు బ్రాందీ, వేపిన జీడిపప్పూ తెమ్మన్నాడు. రాంబ్రహ్మమేనా ఇతడనుకుని కించిత్తు ఆశ్చర్యంగా చూసి వెళ్ళిపోయాడతడు.

అతడ్ని గమనించడంలేదతడు. సిగరెట్ వెలిగించి కుర్చీకి జేరబడ్డాడు.

అతడి నోట్లోంచి రింగులు రింగులుగా వస్తోంది పొగ. మెదళ్ళో ఎన్నెన్నో ఆలోచనలు సుళ్ళు తిరుగుతున్నాయ్.

ఎలాటి చిత్రాలు గీయాలి? ఎలా పెలాటివి?

బార్ మేనేజర్ని తృప్తిపరిచేలా వుండాలి. తనకి మరిన్ని ఆర్డర్లు తెచ్చి

పెట్టేవిగా వుండాలి.

మరికొన్ని క్షణాలకే ఎలాటి అన్న ప్రశ్నలోంచి ఏ దృశ్యం, ఏ యాంగిలు అన్న మీమాంసలో పడ్డాడు రాం బ్రహ్మం.

* * *

"లలిత ఎవరు" డిమాన్‌స్ట్రేటర్ ప్రశ్నకి టోటపీ ప్రాక్టికల్స్ చేస్తోన్న లలిత సన్నగా కంపిస్తూ లేచి నిలబడింది.

"నువ్వు బొమ్మలు చాలా బాగా వేస్తావే."

"ఆమె ప్రముఖ ఆర్టిస్ట్ రాంబ్రహ్మంగారమ్మాయండీ" గొప్పగా చెప్పాడు భాస్కర్.

ఆమె అతడివంక అభినందన పూర్వకంగా చూసి తల దించుకుంది చిన్నగా నవ్వి.

"ఐ సీ."

ప్రాక్టికల్స్ అయ్యాయి. అంతా లేబ్ నుండి బయటపడి ఇంటిముఖం పట్టారు.

లలిత వెనుక నడుస్తున్నాడు భాస్కర్.

ఇద్దరూ జూనియర్ ఇంటర్ స్టూడెంట్లే. ఇప్పుడిప్పుడే ఇద్దర్లోనూ యౌవనం పురివిప్పుతోంది. ఆమెతో మాట్లాడాలనీ పరిచయం పెంచుకోవాలనీ గొప్ప వుబలాటంగా వుత్సాహంగా వుందతడికి కాలేజీలో అడుగుపెట్టిన వుత్తరక్షణాన్నుంచీ తనెంతో పెద్దదై పోయినట్టూ సినిమాల్లోని నాయికకి తనకి భేదం తక్కువ వున్నట్టూ భావిస్తోన్న ఆమె కళ్ళకతడు హీరోలా కన్పించడమే కాదు వూరిస్తున్నాడు- వూహల పల్లకి ఎక్కిస్తున్నాడు కూడా.

"నిజంగా మీ బొమ్మలు చాలా బావుంటాయి. అఫ్‌కోర్స్. మీ బొమ్మ కన్నా కాదనుకోండి"

మొదట అర్థంకాలేదు. అర్థమయ్యేక పులకించిపోయిందామె. తన అందాన్ని పొగిడే మగవాడంటే ఇష్టపడని ఆడవాళ్ళెవరుంటారు గనుక!

"నాకోసారి మీ ఇంటికి రావాలనుంది. మీరు పర్మిషనిస్తే వస్తాను...."

ఆమె గుండెలు ఝల్లుమన్నాయ్. అతడి భావం పూర్తిగా అర్థంగాక విస్ఫారితనేత్రాలతో చూసిందామె. తనని పెళ్ళిచేసుకుంటానని తండ్రితో చెప్పడానిక్కాబోలన్పించి మనస్సులోనే పొంగిపోయింది కూడా.

కలవరపడ్డాడతడు.

"ఐ మీన్.... మీ నాన్నగారి చిత్రాలవీ చూద్దామనీ.... ఆయన గురించి వినడమే గాని ఎన్నడూ ఆయన కుంచెవిన్యాసాలు చూళ్ళేదు."

కొంచెం నిరుత్సాహపడిందామె. అది కన్పించకుండా దాచి చిర్నవ్వు చిలకరిస్తూ "దానికి నా పర్మిషన్ కావాలా చెప్పండి. మీ రెప్పుడైనా రావొచ్చు" అంది.

"అమ్మమ్మ. అలాగనకండి మరి.

మీరు పర్మిషనివ్వగా రావటం వేరు నా అంతట నేను రావటం వేరు"

ఆమె మెదళ్ళో తళుక్కుమనేదో మెరిసింది. కొన్నాళ్ళక్రితం చూసిన ఓ సినిమాలో హీరోయిన్ని అచ్చం ఇలాగే అడుగుతాడు. ఆమె రమ్మంటుంది. అతడెళ్ళేసరికి ఇంట్లో ఎవరూ వుండరు ఆమెతప్ప. మేడా గార్డెనూ అన్నీ చూపిస్తుంది. మాటలు కలుస్తాయి. ఆ పిమ్మట మనసులు కలుస్తాయి....

"అయితే నేనే పిలుస్తున్నాను రండి."

"థాంక్యూ మేడమ్. థాంక్యూ సోమచ్."

* * *

టౌన్‌కో ప్రక్కనున్న మురికిపేట లోకి తలొంచుకుని వేగంగా అడుగులేస్తూ వెళ్ళి ఒకింటిముందాగి తలుపు తట్టాడు రాంబ్రహ్మం.

కాస్సేపటికొకావిడ అవులిస్తూ తలుపు తీసింది.

నలిగిన పువ్వులా వున్న ఆమెనీ ఆమెలో అదృశ్యమవుతోన్న సౌందర్య ఛాయల్ని చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

"మీరా- రండి...."

పాత రేకుకుర్చీ వేసింది. కూర్చున్నాడు.

"నాలుగు పెయింటింగ్స్‌కి నువ్వు మోడల్‌గా కావాలి. కొంచెం న్యూడ్‌గా ......"

తన చెవుల్ని నమ్మలేనట్టుగా చూసిందామె.

అతడి చాలా చిత్రాలకి మోడల్ గరల్‌గా పనిచేసిందామె. కానెప్పుడూ ఇలా అడగలేదు. తనకి తెలిసున్నంత వరకూ ఒక్క నగ్నచిత్రమూ గీయ లేదు. అలాటిదిప్పుడు........

ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది.

పిమ్మట చిన్నగా నిట్టూర్చింది.

తన సరుక్కి డిమాండ్ లేనప్పుడు డిమాండ్ వున్న సరుకువైపు మరలక తప్పదు. చౌకబారు రుచుల కనుగుణంగా తననీ తన ప్రతిభనీ దిగజార్చక తప్పదు. కారణం: అదే బ్రతుకుతెరువు గనుక- అతడికైనా తనకైనా తమలాంటి వారికైనా.

"మొత్తం రెండొందలిస్తాను."

"ఎప్పట్నుంచీ?"

"ఇవాల్టినుంచే. చాలా అర్జంటు"

అంగీకార సూచకంగా తలూపింది.

* * *

"హలో"

ప్రేమ నవల చదువుతోన్న లలిత తలెత్తి చూసింది.

శామ్కూర్ నవ్వుతూ హీరోలా నిలబడివున్నాడు.

"మీరా. రండి రండి" లేచి ఆహ్వా నించింది.

"కొంచెం పనిమీద ఇటు వెళ్తూంటే మీ ఆహ్వానం గుర్తొచ్చింది. కాలేజీకి

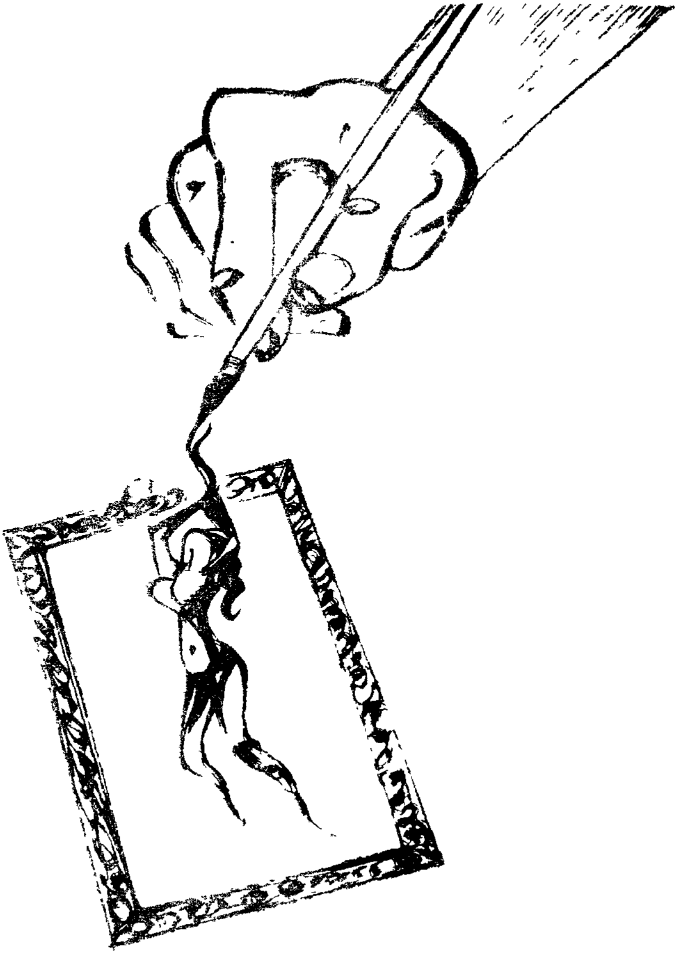

కంపు కదా ఇంట్లోనే వుంటారని వచ్చేను...."

జవాబుగా నవ్వి, ఇప్పుడే వస్తా నన్చెప్పి, లోపలికెళ్ళి రెండు కప్పుల్లో టీ పోసుకొచ్చింది.

"అద్భుతం! కొన్ని క్షణాల్లో టీ తయారుచేశారన్నమాట."

"ఇప్పుడు చేసింది కాదు లెండి. ఫ్లాస్కులో వుంది. మా నాన్నగారికోసం ఎప్పుడూ రెడీగా వుంటుంది."

"అయితే మీ ఇంటి కెప్పుడొచ్చినా నాకో కప్పు రెడీగా వుంటుందన్నమాట,"

"అవునవును. కప్పు మాత్రం రెడీ" నవ్వింది సితార మీటినట్లు.

"భలేగా మాట్లాడతారే" అని నవ్వేశాడు.

"మీ ఇల్లెంతో ప్రశాంతంగా వుందండీ. ఎంతైనా కళాకారుల ఇల్లు కదూ!"

"అదేం కాదులెండి. మా అమ్మా వాళ్ళు పెళ్ళికెళ్ళారు. నాన్నగారేదో పనిమీదెళ్ళారు"

"అలాగా. అయితే ఆయన అపూర్వ సృష్టి చూసే భాగ్యం నాకు లేదన్న మాట" ఆశాభంగం పొందినట్లు మొఖం పెట్టాడు.

"నేను చూపిస్తాలెండి"

"థాంక్స్. రక్షించారు. ఇప్పుడేమే చిత్రాలు వేస్తున్నారు!"

"మేడపైనున్న ఒక్క గదినీ నాన్నగారు స్టుడియోగా వుపయోగించుకుంటూంటారు. అంచేత ఆయన ఏకాగ్రత దెబ్బతింటుందని మే మెక్కువగా పైకెళ్ళం. ఈ మధ్య పది పదిహేను రోజుల్నుండి రాత్రి పగలా దీక్షగా గీస్తున్నారు. పెద్ద అర్డరొచ్చిందని మా అమ్మ చెప్పింది. పెద్ద పెయింటింగ్స్ అనుకుంటాను...!"

"నేను చాలా లక్కీ ఫెలో నన్న మాట."

బదులుగా నవ్వి అతన్ని మేడమీద గదిలోకి తీసుకెళ్ళింది.

రంగులు ఆరడానిగ్గాను గుమ్మానికెదురుగుండా వుంచిన నిలువెత్తు చిత్రాన్ని చూసి తుళ్ళిపడ్డారిద్దరూ.

ఆ చిత్రంలో స్నానంచేసి నీళ్ళలోంచెతో చెరువునుంచి వస్తోందో సుందరి. తడిసిన పలుచని వలువల్లోంచి ఆమె ఒంపుసొంపులన్నీ ప్రస్ఫుటంగా కన్పిస్తూ కవ్విస్తున్నాయ్.

లలిత ముఖం ఎర్రబడింది. తల దించేసుకుంది వెంటనే.

భాస్కర్ చూపులుమాత్రం ఆ చిత్రానికి అతుక్కుపోయాయ్.

వెంటనే దాన్ని ప్రక్కకి త్రిప్పి పెట్టేసి మరో చిత్రం బయటకి తీసిందామె.

మరుక్షణం పాముని చూసినట్టు ఎగిరి గంతేసింది వెనక్కి.

ఎన్నడూలేంది తండ్రి ఇలాంటి చిత్రాలు గీయటం.... సరిగ్గా ఇప్పుడే అతడు రావటం....

అంతా అయోమయంగా కంగారుగా వుందామెకి.

అతడా చిత్రాన్ని సమీపించాడు. అదీ నిలువెత్తు చిత్రమే. మూడొంతులు

నగ్నంగావున్న ఓ యువతి మధుపాత్ర నందిస్తోంది మత్తుగా చూస్తూ. ఉమర్ ఖయ్యాం సాకి గుర్తొచ్చిందతడికి. అతడి నరాల్లో విద్యుత్తు ప్రాకుతున్నట్లు సంచలనం పుట్టింది.

"ఇంక వెళ్దామండి...." హీన స్వరంతో అంది.

"ఇంకా వున్నాయి కదా...." అంటూ చొరవగా ముందుకెళ్ళి గోడవేపు త్రిప్పి వుంచిన ఇంకో చిత్రాన్ని వెనక్కి త్రిప్పాడు.

ఇద్దరూ షాక్ తిన్నారు.

అందులో ఓ నగ్నసుందరి పెద్ద బండమీద బోర్లా పడుకుంది. కళ్ళు మత్తుగా మూసుకుపోతున్నాయ్. లేత ఎండలో ఆమె శరీరం మెరుస్తోంది. ఆమె ఓ ప్రక్క అవయవాలూ ఒంపులూ స్పష్టంగా కన్పిస్తూ వెర్రెత్తిస్తున్నాయ్.

అతడిముఖం ఆదోలా మారిపోయింది. కోరికలు వేయి నాల్కలు చాపి బుసలు కొడుతోంటే ఆ చిత్రాన్ని కళ్ళతో త్రాగేస్తూ ఆమెవంక చూశాడు.

ఆమె పరిస్థితి అలాగేవుంది. గుండెల్లో వింత సంచలనం. శరీరపు అణువుల్లో చిత్రమైన అనుభూతి.

నాలుగోచిత్రం కూడా బహిర్గతం చేశాడు.

అందులో రెండు శరీరాలు_ఒక ఆడ ఒక మగది - నీడల్లా పెనవేసుకుపోతున్నాయ్....

అతడు మెల్లగా ఆమెని సమీపించాడు.

అతడి నిశ్వాసాలతాలూకు గాలి వేడిగా తగుల్తోందామెకి.

చెలరేగుతున్న కోరికల్తో దహించుకుపోతున్న ఇద్దరూ ఎదురెదురుగా నిలిచారు.

అమాంతం ఆమెని గాఢకౌగిల్లో బంధించేసి ఆమె పెదాలని చుంబించాడు.

ఆమె మెదడు ప్రతిఘటించమని హెచ్చరిస్తోంది. కానామె శరీరం అతడి కౌగిల్లో మైనపుబొమ్మలా కరిగిపోతోంది.

అతడామె అణువణువునీ తమకంగా స్పృశిస్తూ ఏదేదో చేయబోతోంటే తలుపు దగ్గర చప్పుడయ్యింది.

ఇద్దరూ వులిక్కిపడి మైకంలోంచి బయటపడి చూశారు.

రాంబ్రహ్మం!

చిన్నగా అరిచి అతణ్ని త్రోసేసి కంగారుగా ఏడుస్తూ పారిపోయింది లలిత.

తప్పుచేసినవాళ్ళా తలొంచుకు వో క్షణం నిలబడి హఠాత్తుగా తన పరిస్థితి గుర్తురాగా అతడి ప్రక్కనుంచి దూసుకు

పోయాడు భాస్కర్.

పిచ్చిచూపులు చూస్తూ గదిలో అడుగు పెట్టిన రాంబ్రహ్మానికి కొన్నిరోజులుగా ఏకదీక్షగా చిత్రించిన నాలుగు చిత్రాలూ కన్పించాయ్.

కన్పించటమేకాదు వెకిలిగా హేళనగా నవ్వేయ్. కసిగా కక్షగా చూశాయ్. నగ్నంగా నర్తించాయ్.

వాటిని చూడలేక కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

గుండెల్లో భళ్లున పగిలిన పెద్ద అలకాలూకు నీళ్లు కన్నీళ్లుగా స్రవిస్తున్నాయ్.

చిత్రహింసలకి గురైనవాళ్ళా డీలాపడి చతికిలపడిపోయాడు.

మెదడు పశ్చాత్తాపంతో దహించుకుపోతోంది. గుండెల్నెవరో ఉక్కుహస్తాలతో నలిపేస్తున్నట్టుగా వుంది. శరీరాన్ని ముక్కముక్కలుగా నరుకుతున్నట్టు భావన కలుగుతోంది.

ఎంత తప్పు చేశాడు.

కుంచెకి పనిలేదని కుంచెనీ, రంగుల్నీ, కళనీ, ఆఖరికి తన నీతినీ క్షుద్రప్రయోజనాలకోసం బలిపెట్టడానికి సిద్ధపడ్డాడు.

అవును. తను గీసినవి మామూలు చిత్రాలు కావు.

మనిషికీ పశువుకి తేడాలేకుండా చేసే చిత్రాలవి.

మనుషుల్లో ఇంగితజ్ఞానం చంపి వీధి పీక పిసికి రాక్షసుల్లా చెలరేగేలా చేసే చిత్రాలవి. మనుషుల్లో పశుకామాన్ని పుట్టించి ప్రళయం సృష్టించే చిత్రాలవి.

అవి ఒక్క త్రుటిలో రెండు లేత వయస్సుల్ని విషపూరితం చెయ్యగలిగినంత శక్తివంతమైనవి.

ఇక రేపు వాటిని బజార్లో [illegible]?

ఎందరెందరో చూస్తే!!

లేదు. అలా జరగడానికి వీల్లేదు. తన కళ మనిషిని పశువుగా మార్చడానికి వీల్లేదు. నాగరికుడ్ని అనాగరికుడిగా ప్రవర్తించడానికి కారణం కావడానికి వీల్లేదు.

కళని నమ్ముకున్న తను కళని నిర్దాక్షిణ్యంగా నీతిబాహ్యంగా ముక్కలుచేసి అమ్ముకుని హేయమైన నేరస్థుడు కాడు కానడు గాక కానడు!

మరికొన్ని నిమిషాలకి—

నాలుగు చిత్రాలు అగ్నికి ఆహుతి అవుతోంటే నిర్వికారంగా చూస్తున్నాడు ఆర్టిస్ట్ రాంబ్రహ్మం.